

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

173. Skärkinds gamla kyrka, Skärkinds hd.

Pl. LVIII. Fig. 2—3.

Litteratur: J. A. Broman, *Om Skärkinds socken i Östergöthland*, Upsala 1851, s. 3, not; P. A. Säve, *ATS*, I, s. 71, teckning av inskriften; *Reseber*, 1861, s. 24, teckning av inskriften; C. F. Nordenskjöld, *Reseber*, 1876, s. 24, teckn.; L. C. Wiede, *Östergötl. fornminnesför. tidskr.* I, s. 129.

I den gamla kyrkan i Skärkind förvarades ett ben med runinskrift, vilket enligt Broman prof. Retzius undersökt och förklarat tillhöra en större delfinart snarlikt *Delphinus orca* Lin.

Benets längd är 77,5 cm, det är krokigt i synnerhet i storändan.

De flesta runorna, inskriften A, finnas vid benets lillända och börja 10 cm från densamma.

R. 1 är þ hoptryckt. 2 är † æ. En repa nästan från benets nedre kant korsar staven under bistaven parallellt därmed och fortsättes över 3 1 t. 4 är 1 t korsad på mitten av bistaven till æ, alltså samstavaruna tæ.

I **refen** är prickens tydlig på båda e, nedre strecket på f når ej fullt upp i linien, n är högersidigt, t.

Inskrift B följer 1,5 cm till höger om t och synes stå upp och ned i förhållande till A. Den utgöres av * h och en binderuna, vars senare beståndsdel är R r, fast övre strecket och mellanstrecket äro förlängda över skärningpunkten och de nedre strecken gå in till staven. Skulle förra delen, som ser ut som två motsälda b, kunna vara en efterbildning av munkstilens w m så att binderunan vore **mr** *Maria* föregånget av * för X *Christus*?

Inskrift C. På baksidan mitt på benet 35 cm från lilländan står R r med mellanstrecket förlängt åt båda sidor även till vänster om staven.

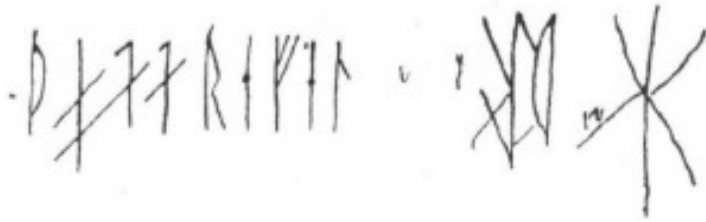
Inskrift D finnes på baksidan 15 cm från lilländan och ser ut som två R vända med staven mot varandra.

Tydast kan blott inskrift A: þættæ refen, som synes böra transskriberas: þættæ ær refen och översättas: »Detta är revbenen.»

Fsv. *rif* n. 'revben' visar uti inskriften den yngre ljudformen *ref*, som först tillhör 1400-talet. Plur. antyder, att mer än detta revben funnits. Invid benets storända finnes på den sidan, som har de flesta runorna, ett litet borrarhål, som går in till en fördjupning med bred öppning i själva storändan. Sannolikt har en tråd genom detta hål sammanbundit detta revben med ett annat.

2. Ög. 173. Skärkind.

3. Ög. 173. Skärkind (ristningen i naturlig storlek).